تعیین شرایط دگرشکلی پهنه گسل مشا با استفاده از دادههای ریزساختاری و میانبارهای سیال محسن احتشامی معین آبادی و علی یساقی ^{۲۰}

^۱ دانشجوی دکترا، گروه زمینشناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران ۲ دانشیار، گروه زمینشناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران تاریخ دریافت۲۵/۱۰/۱۲

چکیدہ

با مطالعه ریزساختار و ترمومتری میانبارهای سیال در رگههای کلسیتی از پهنه گسل مشا شرایط دگرشکلی این پهنه گسلی به ویژه طی میوسن میانی – پایانی بررسی شده است. بر پایه دگرشکلی درون بلوری دانههای کوارتز، ماکل مکانیکی کلسیت و اطلاعات حاصل از ترمومتری میانبارهای سیال اولیه در رگههای کلسیتی موجود در پهنه گسل مشا، بیشینه دمای دگرریختی پهنه گسل طی ترشیری ۳۵۰ درجه سانتی گراد بر آورد می شود. بر آورد فشار با استفاده از دادههای میانبار سیال به دست آمده از رگههای کلسیتی در پهنه گسل با توجه به تشکیل رگهها در مراحل آخر دگرریختی بر آوردهای کمتر از واقع به دست می دهد. با فرض گرادیان زمین گرمایی بین ۲۵–۳۵ درجه بر کیلومتر با توجه به شرایل زمین ساختی جنوب البرز مرکزی بین ائوسن تا میوسن پایانی، در شرایط آدیاباتیک بیشینه دمای ۲۵۰ درجه در زمای را ۲۱ کیلومتر و فشاری بین ۲۵ کیلوبار برای پهنه ترشیری گسل مشا بوده که این بر آورد با دادههای اخیر لرزهای از گسل مشا در مین ساختی جنوب البرز مرکزی بین ائوسن تا میوسن پایانی، در شرایط آدیاباتیک بیشینه دمای ۳۵۰ درجه دگرریختی نماینده ژرفایی بین ۲۵ تا ۱۴ کیلومتر و فشاری بین ۲۵ تا ۴

> **کلیدواژهها**: گسل مشا، دگرشکلی، میانبار سیال، دما و فشار، ترشیری جنوب البرز مرکزی. *نویسنده مسئول: علی یساقی

E-mail: Yassaghi@modares.ac.ir

1- پیش گفتار

گسل مشا از گسلهای اساسی در جنوب البرز مرکزی است که در طول آن سنگ های پرکامبرین تا سنوزوییک از شمال بر روی سازند کرج به سن ائوسن در جنوب رانده شده است (بربریان و همکاران، ۱۳۶۴). این گسل توسط لوزه زمین ساخت گسل مشا (بربریان و همکاران، ۱۳۶۴؛ سلیمانی و همکاران، ۱۳۸۲؛ لرزه زمین ساخت گسل مشا (بربریان و همکاران، ۱۳۶۴؛ سلیمانی و همکاران، ۱۳۸۲؛ (Ehteshami-Moinabadi & Yassaghi, 2007; Yassaghi & Madanipour, 2008) انجام شده است. با این حال داده های کمی درباره شرایط دگر شکلی پهنه گسلی مشا در دسترس نیست. گرچه (2007) Ehteshami-Moinabadi & Yassaghi با بررسی مقاطع میکروسکوپی چند نمونه از پهنه گسل مشا در دو برش شرایط دگر شکلی را به صورت کیفی نیمه شکنا بر آورد کرده اند.

برای تعیین شرایط دگرشکلی پهنههای گسلی از روشهای مختلف زمین گرما- فشارسنجی همچون تحلیل ریزساختارهای دگرشکلی پویای کوارتز، ماکلهای دگرشکلی کلسیت و تعادل ترمودینامیکی کانیهای دگرگونی و Hollister et al., 1979; Yonkee et al., 1989; کانیهای دگرگونی و O'Hara & Haak, 1992; Burkhard, 1993; Pryer, 1993; Shigematsu & Yamagishi, 2002; Yassaghi et al., 2004; Ferrill et al., 2010; .(Toy et al., 2010)

در این نوشتار با بررسی ریزساختارهای میکروسکوپی سنگهای پهنه گسل، ساختارهای ماکل کلسیت در متن سنگهای پهنه و دادههای ترمومتری میانبارهای سیال از رگههای پهنه گسل مشا، شرایط دگرشکلی در این پهنه در طی ترشیری به ویژه میوسن مورد بحث قرار گرفته است. اما از آنجا که گسل مشا، گسلی وارونشده (Ehteshami-Moinabadi et al., 2012, 2013) و سنوزوییک (Ehteshami-Moinabadi et al., 2012) پا تاریخچه پیچیده طی مزوزوییک (Yassaghi, 2007) و سنوزوییک (Yassaghi & Madanipour, 2008) شاخههای فرودیوارهای و فرادیوارهای متعددی یافته است که بحث آن بیرون (Ehteshami-Moinabadi & Yassaghi, 2007) پا این از هدف این نوشتار است (Yassaghi & Madanipour, 2008) با این

وجود این مسئله در نمونه گیریهای انجام شده مورد توجه قرار گرفته است به گونهای که تمام نمونههایی که اطلاعات آنها در این مقاله ارائه شدهاند، از پهنههای گسلی ترشیری گسل مشا برداشت شدهاند. جایی که این پهنههای گسلی حاصل توسعه راندگی در واحدهای ائوسن تا میوسن یا در تودههای آذرین نفوذی درون سازند کرج است.

۲- دادههای ریزساختار

در میان کانی های موجود در طبیعت کوارتز یکی از رایج ترین کانی ها در سنگ ها است که بلورهای آن در طی دگرریختی، تغییر شکل می یابند و بنابراین به عنوان یک کانی شاخص برای بررسی شرایط دگر شکلی به کار می رود (;Vernon, 1999) یک کانی شاخص برای بررسی شرایط دگر شکلی به کار می رود (;Stipp et al., 2002; Passchier & Trouw, 2005) از ۳۰۰ درجه سانتی گراد)، دگرریختی کوارتز به صورت شکستگی، انتقال محلول (solution transfer) و انحلال فشاری بروز می کند. این شرایط در دماهای بالاتر (بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ درجه) یا دگر گونی درجه پایین با تشکیل ساختارهای خاموشی موجی و لامل های دگرریختی غالب هستند. فرایندهای تبلور مجدد، بازیابی و کشیدگی دانه ها در دماهای بالاتر از ۴۰۰ درجه شاخص می شوند (Groshong, 1988).

در بررسی ریزساختارهای پهنه گسلی، بیش از ۱۰ (۸ برش با مثلث در شکل ۱ نشان داده شدهاند) برش مختلف از پهنه گسل مشا مورد مطالعه قرار گرفتند که از کوههای طالقان در باختر تا دره هراز در خاور توزیع شدهاند. برای مطالعه ریزساختارهای پهنه گسل نمونههایی جهتیافته در راستای صفحه XZ تهیه شده است. در این راستا صفحه XZ با توجه به دادههای موجود از راستای جابهجایی گسلها (Ehteshami-Moinabadi & Yassaghi, 2007; Yassaghi & Madanipour, 2008) عمود بر سطح بر گوارگی مرتبط با گسل خوردگی مشخص شده است. برش نازک در راستای صفحه XZ بیضوی کرنش و عمود بر برگوارگی در پهنه گسلی تهیه شد و بسته به اینکه در نمونهها کانی چیره کوارتز (نمونههای آواری) یا کلسیت (کربناتی) باشد، ریزساختارهای آنها مطالعه و بررسی شده است. نمونههای مورد مطالعه از یهنههای گسلی تر شیری گسل مشا برداشت شدهاند. جایی که این یهنههای

گسلی حاصل توسعه راندگی در واحدهای انوسن تا میوسن یا در تودههای آذرین نفوذی درون سازند کرج است.

۲-1. ريزساخت کوارتز

مطالعه میکروسکوپی سه نمونه از سازند کرج در راستای صفحه XZ بیضوی کرنش و عمود بر برگوارگی، از پهنه گسل مشا در دره دربند در شمال روستای تکیه سپسالار (نمونه ریزساختار شماره ۱ در شکل ۱)، نشان داد نمونهها که بیشتر از نوع آواری هستند و از کوارتز و اندکی کلسیت و پلاژیوکلاز تشکیل شدهاند. مطالعه میکروسکوپی برشهای تهیه شده از نمونهها نشان داد که ساختارهای عمده دانههای کوارتز خاموشی موجی و انحلال فشاری در مرز دانه است که در شکل ۲، این ساختارها در دو نمونه دوم و سوم از این برش با P برای انحلال فشاری و U برای خاموشی موجی نشان داده شدهاند. در شکل ۲ الف، یک مورد از تشکیل زیردانه با علامت S نیز نشان داده شده است.

در نمونههای مطالعه شده از سنگهای آذر – آواری متعلق به سازند کرج در پهنه گسل مشا در کسیل (نمونه ریزساختار شماره ۴ در شکل ۱)، دگرریختی دانههای کوارتز به طور بارز به صورت تشکیل خاموشی موجی گسترده و زیردانگی در دانهها به چشم میخورد (شکل ۳). بررسیها نشان میدهد تبلور دوباره به صورت مشخص و برجسته در نمونهها رخ نداده است و در نتیجه شرایط دگرریختی نمونهها نمی تواند در بازه دمایی بالا (>۴۰۰ درجه سانتی گراد) فرض شود.

۲-۲. ریزساخت کلسیت

از مطالعه ماکل های دینامیکی کلسیت برای بررسی دمای دگرریختی توسط Jamison & Spang (1976); Groshong (1988); Ferrill (1991) (1993) های استفاده شده و سپس (2004) Ferrill et al. (2004) یاد سامان دادند. اساس این معیار که از آن به عنوان معیار (2004) Ferrill et al. (2004) می شود اینست که دگر شکلی کلسیت در دمای زیر ۴۰۰ درجه سانتی گراد از طریق ماکل شدگی مکانیکی صورت می گیرد (308) (Groshong, 1988). از هندسه این ماکل ها ماکل شدگی مکانیکی صورت می گیرد (308) (Groshong, 1988). از هندسه این ماکل ها ماکل شدگی مکانیکی صورت می گیرد (1988), 1976). از هندسه این ماکل ها ماکل شدگی مکانیکی صورت می گیرد (1988), 1988). از هندسه این ماکل ها ماکل شدگی مکانیکی صورت می گیرد (1988), 1991). از هندسه این ماکل ها ماکل شدگی مکانیکی معرومتر به نام تیپ یک و نشان دهنده دمای کمتر از ۲۰۰ درجه ستبرای کمتر از ۱ میکرومتر به نام تیپ یک و نشان دهنده دمای کمتر از ۲۰۰ درجه سنبرای کمتر از ۱ میکرومتر به نام گذاری می شوند (1993), 1991). ماکل با ستبر با هندسه خمیده تیپ ۳ نام گذاری می شوند (1993), ماکل تیپ ۳ ستبر با هندسه خمیده تیپ ۳ نام گذاری می شوند (1993). ماکل تیپ ۳ تبلور دوباره دانه های کلسیت مرز ماکل ها دندانه دار و منقطع می شود که به عنوان ماکل تیپ ۴. در نظر گرفته می شوند (2004). (Ferrill et al., 2004).

ماکل کلسیت در برش های نازک تهیه شده از پهنه گسل مشا در چند برش وجود داشته اند که بارزترین آنها در برش های دره فشم، دره دربند و دره همه جا بوده اند (شکل ۱). در برش دره فشم، پهنه گسل مشا واحدهای پالئوزوییک بیشتر متشکل از سازند کامبرین باروت را بر روی نهشته های توفی سازند کرج از شمال به جنوب رانده است. برش نازک تهیه شده از یک سنگ آهک با بر گوار گی استیلولیتی است که در آن ماکل شد گی کلسیت نیز توسعه یافته است (شکل ۴). بر پایه معیار (2004) او باز ماکل شد گی کلسیت نیز توسعه یافته است (شکل ۴). بر پایه معیار دیگری از برش فشم، ماکل کلسیت درون دانه های کلسیتی توسعه یافته است و شکستگی های بعدی دانه را تحت تأثیر قرار داده است. شدت ماکل شد گی کلسیت در این بیشتر از نمونه شکل ۴ بوده به گونهای که افزون بر ماکل تیپ ۲ (شکل ۵) در برخی بخش ها ماکل تیپ ۳ با ستبرای بیش از ۲۰ میکرومتر و هندسه متقاطع و لبه دندانه دار به چشم می خورد (شکل ۶) که برپایه معیار (2004) Ferrill et al. بالاتر از ۲۰ درجه سانتی گراد را نشان میده.

در پهنه گسل مشا در دره دربند (نمونه ریزساختار شماره ۲ در شکل ۱) که از روستای تکیه سپهسالار در جاده کرج – چالوس قابل دسترسی است، راندگی واحدهای پرکامبرین – پالئوزوییک بر روی کرج رخ داده است. نمونههای فرودیواره گسل از سازند کرج ساختارهای ماکل کلسیت تیپ ۲ در رگههای کلسیتی (شکل ۷) را منعکس کردند.

در برش روستای همه جا (نمونه ریز ساختار شماره ۳ در شکل ۱) بر پهنه گسل مشا جایی که گسل بیش از ۴۵ درجه به سمت شمال شیب دارد، واحدهای پالئوزو بیک از شمال بر روی سازند کرج رانده شده است. وجه شاخص پهنه گسل مشا در برش همه جا تشکیل ماکل کلسیت تیپ ۲ براساس معیار (2004) .ferrill et al ر رگههای کلسیتی فرادیواره گسل مشا است (شکل ۸). برخی از ماکلهای کلسیت در شکل ۸ بیش از ۱۵ میکرون ستبرا دارند، در حالیکه حد اولیه ماکل تیپ ۲، ۱ میکرون است بیش از ۱۵ میکرون ستبرا دارند، در حالیکه حد اولیه ماکل تیپ ۲، ۱ میکرون است توسط ر گهها است که با توجه به بزرگی ماکلها به حد بالای این بازه نزدیکتر است.

۳- مطالعه میانبارهای سیال

مطالعه میانبارهای سیال بر روی نمونه هایی از رگه های موجود در پهنه گسلی مشا صورت گرفته است. بیش از ۹ (نمونه های میانبار شماره ۱ تا ۹ با علامت ستاره سیاه رنگ در شکل ۱) نمونه از رگه های موجود در پهنه بررسی شدند که به جز یک رگه باریت که فاقد میانبار بود، همه نمونه ها از نوع کلسیتی بوده و همه آنها ستبرایی بین ۱ تا ۳ سانتی متر دارند (شکل ۹). رگه های سیلیسی در منطقه کم و یا از ستبرای با توزیع در واحدهای سنی مختلف برداشت شدند اما پس از تهیه برشهای لازم، مطالعه میکروسکوپی نشان داد که در بین ۸ نمونه باقیمانده نیز، بیشتر آنها حاوی ماکل کلسیت و یا شکستگی هایی هستند و بیشتر زمینه نمونه از کانی های نیمه شفاف چر شده است. این وضعیت سب ناکارآمدی ۴ نمونه دیگر شد به گونه ای که به دلیل حضور ماکل ها و شکستگی های واجد میانبارهای مناسب برای مطالعه نبودند و یا به دلیل کدری نمونه، امکان مطالعه میانبارهای آنها نبوده است. در نهایت ۴ نمونه دارای میانبارهای قابل مطالعه مورد بررسی قرار گرفتهاند که سه مورد از آنها مراوی میانبارهای قابل مطالعه مورد بررسی قرار گرفته اند که سه مورد از آنها مربوط به میانبارهای قابل مطالعه مورد بررسی قرار گرفته اند که سه مورد از آنها مربوط به رگه های کلسیتی درون سازند کرج در پهنه گسل مشا بودهاند (شکل ۱).

اندازه گیری پارامترهای دمایی به کمک استیج گرم کننده و منجمد کننده Linkam THMS600 که بر روی میکروسکوپ زایس نصب شده، در مرکز تحقیقات فرآوری مواد معدنی صورت گرفت. دامنه حرارتی دستگاه – ۱۹۴تا +۰۰۰ درجه سانتی گراد است. مطالعات سنگ شناسی با توجه به ابعاد ریز میانبارها با بزر گنمایی های ۸۰۰ و ۱۲۵۰ برابر انجام گرفته است. در مطالعه سنگ شناسی، مشخصات نوری مانند شکل و اندازه میانبارها، ردهبندی ژنتیکی (اولیه، ثانویه، ثانویه کاذب)، محتویات میانبارهای سیال (L+V+S) نسبت V/L، نوع کانیهای دختر (با توجه به شکل کریستالی و شکل ظاهری)، پدیدههایی مانند نشت (Leakage) و دمبریدگی (Necking down) مورد بررسی قرار گرفت (شکل ۱۰). از آنجا که پدیدههای نشت و دمبریدگی سبب میشوند تا دادهها و نتایج میانبارهای سیال قابل اعتماد نشود، بنابراین از مطالعه حرارتسنجی این نوع میانبارها صرفنظر شده است. بهطور کلی از دید شکل ظاهری، سیالات در گیر در نمونهها را می توان به تر تیب فراوانی به سیالات درگیر دارای اشکال نامنظم و کروی، کشیده و اشکال چهاروجهی تقسیمبندی کرد (شکل ۱۰). از میان نمونههای تهیه شده تنها ۴ نمونه دارای میانبار بودند که با توجه به ماهیت نمونهها، میانبارهای موجود به مقدار محدود و پراکنده و تقریباً مات دیده میشدند. میانبارهای اولیه مناسب برای مطالعات حرارتسنجی کم و به سختی در نمونهها قابل شناسایی بودند و بهویژه انجام عملیات انجماد و ثبت اولین دمای ذوب یخ (Te) به سختی امکانپذیر شد. به همین دلیل تعداد میانبارهای اولیه مطالعه شده

۳۰ نمونه بوده است که ویژگیها و مقادیر محاسبه شده برای آنها در جدول ۱ آمده است. اندازه میانبارها در نمونهها از زیر ۳ میکرون و به ندرت تا حدود ۲۰ میکرون قابل مشاهده بودند (شکل ۱۰). میانگین اندازه ذرات در حدود ۷ میکرون است.

میانبارهای موجود از نوع دو فازی؛ مایع آبگین + حباب گاز (LV) بوده که حباب گاز حجمی معادل ۱۵ الی ۳۵ درصد را تشکیل می دهد. به عبارت دیگر درجه پر شدگی معادل ۱/۸۵ الی ۶۵/۰درصد بوده که از رابطه (1985) Shepherd et al. به دست می آید. در میانبارهایی با نسبت VL، حباب گاز در حدود ۸۵ الی ۹۵ درصد حجم میانبار را تشکیل داده است (شکل ۱۰).

مطالعات حرارت سنجی بر روی میانبارهای اولیه دوفازی (مایع + گاز) صورت گرفت که شامل عملیات سرمایش (Freezing) و سپس گرمایش (Heating) بود. محاسبه پارامترها براساس نرمافزار Loner38 (Bakker, 2003) انجام گرفت. ترکیب میانبارها، با توجه به دماهای اندازه گیری شده یو تکتیک و ذوب یخ از نوع میانبارهای سیال بسیار شور با ترکیب NaCl-KCl-CaCl₂-H₂O تشخیص داده شد میانبارهای سیال بسیار شور با ترکیب L. Diamond, 2011; Personal Communication) شدن و حجم مولار براساس (Zhang & Frantz (1987) انجام شده است (جدول ۱). در تمامی میانبارها، همگن شدن فاز بخار به فاز مایع رخ داد.

برای تحلیل دادههای میانبارهای سیال پیش از استفاده از آنها برای ترمومتری و بارومتری، یکی از روش ها بررسی روند نمونه ها در رسم مقدار شوری – دمای همگن شدن برای میانبارهای اندازه گیری شده است (شکل ۱۱). با بررسی شکل ۱۱ درمی یابیم که میانبارهای اندازه گیری شده برای نمونه شماره ۴ (شکل ۱)، همگی از شوری کمتری نسبت به نمونههای دیگر برخوردار بوده و تقریباً حالت تجمعی دارند. اما قرار گیری میانبارهای نمونههای شماره ۲ و ۵ (شکل ۱) در یک روند خطی عمود بر محور شوری می تواند نشاندهنده سرد شدن ساده محلول باشد که در بسیاری از محیط های زمین شناسی قابل انتظار است و یا متأثر از دمبریدگی احتمالی میانبارها که در نبود شواهد مستدل تفکیک مسیرهای مربوط به سرد شدن ساده و دمبریدگی از هم غیرقابل تشخیص هستند (Shepherd et al., 1985). از آنجا که در بررسی هندسی این میانبارها اثری از دمبریدگی آنها دیده نشده است و مقدار شوری میانبارهای هر یک از نمونههای ۲ و ۵ در یک رنج قرار دارند، از دادههای این میانبارها نیز با احتیاط استفاده خواهد شد. در نهایت میانبارهای مربوط به نمونه ۷، به جز یک میانبار، بقیه میانبارها در یک منطقه تجمع یافتهاند. از آنجا که در اندازه گیریهای انجام شده، هیچ یک از نمونه ها روندی به سمت منحنی اشباع شدگی هالیت همراه با سرد شدن را نشان نمیدهند، جوشش در هیچ یک از نمونه ها رخ نداده است (,Shepherd et al. 1985)، بنابراین دمای همگن شدن معرف حداقل دمای تشکیل میانبار یا دمای کانی است. بیشترین دمای ثبت شده در نمونه های میانبار ۲۷۰ درجه سانتی گراد است که با دمای ماکل های کلسیت تیپ ۲ در منطقه مطالعه همخوانی دارد.

به منظور استفاده از دادههای میانبار سیال برای برآورد فشار، با توجه به اینکه جوشش در میانبارها رخ نداده است، از فشار بخار سیال در دمای همگن شدن که بر روی سیستم NaCl-H₂O مدلسازی میشود، میتوان به عنوان کمترین فشار موجود استفاده کرد که البته به دلیل نجوشیدن، فشار واقعی بیشتر از این مقدار خواهد بود (Roedder & Bondar, 1980; Shepherd et al., 1985).

روش مورد استفاده در این مطالعه بدین شرح است. نخست شوری سیال برای میانبارهای مطالعه شده براساس دمای ذوب یخ (Tm) براساس سیستم NaCl-KCl-CaCl₂-H₂O و همچنین چگالی آنها با استفاده از نرمافزار Bakker (2003) محاسبه شد (جدول ۱). به منظور رسم ایزوکورها، از آنجا که ترکیب یادشده پیچیده است، باید بر روی سیستم NaCl-H₂O مدلسازی شود. بنابراین یکی از بهترین دادههای موجود برای NaCl-H₂O که بیشتر پژوهشگران باز آن استفاده میکنند، دادههای (1977) Potter & Brown است که بدین وسیله

چگالی محلول نمک به صورت تابعی از فشار و دما در محدوده شوریهای محاسبه شده برای ۴ نمونه که به صورت ۵٪، ۱۷٪، ۲۱٪ و ۲۳٪ گرد شدهاند، بهدست آمده و به صورت ایزوکورهایی روی نمودار دما– فشار نشان داده شدند (Roedder & Bondar, 1980; Shepherd et al., 1985) (شکل ۲۱). برای رسم ایزوکور هر نمونه دست کم از دو میانبار استفاده شده است. در مورد نمونه ۷ که در مقدار شوری محاسبه شده برای میانبارهای متعدد اختلاف وجود دارد، میانبارهای با شوری ۲۳٪ به دلیل کاهش عدم قطعیت کنار گذاشته شده و از میانبارهای با شوری حدود ۷۱٪ استفاده شده است (جدول ۱).

۴- بحث و نتیجهگیری

در این بخش، براساس نتایج مطالعات ریزساختاری و میانبارهای سیال در سنگهای ترشیری در پهنه گسلی مشا شرایط دما و فشار دگرریختی این پهنه مورد بررسی قرار میگیرد. از نظر دمایی، بیشینه دمایی که میانبارهای سیال در رگههای کلسیتی درون پهنه نشان میدهند، دمای ۲۷۰ درجه سانتی گراد است که با توجه به نبود شواهد جوشش در نمونهها، این کمترین دمایی است که برای تشکیل این کانیها در رگەها مىتوان در نظر گرفت (Shepherd et al., 1985). ساختارهاى ماكل كلسيت موجود در پهنه دمایی بالاتر از ۲۰۰ درجه را نشان میدهند که با توجه به فراوانی ماکل های تیپ ۲ براساس معیار (2004) .Ferrill et al، خمیدگی ماکل ها و دندانهدار شدن مواردی که مشکوک به تیپ ۳ هستند، دمای حداکثر ۳۰۰ درجه را میتوان برای این سنگها در نظر گرفت. همچنین با توجه به وجود ساختارهای خاموشی موجی و زیردانه بلورهای کوارتز، دمای این پهنهها در حدود ۳۰۰ درجه است (Passchier & Trouw, 2005). براساس مطالعات اشرفیانفر (۱۳۸۴)، شناسایی کانی های پاراژنز دگرگونی رخساره پرهنیت - پومپلئیت در توف های کرج در منطقه توچال در شمال تهران نشان میدهد این توفها بیشینه دما و فشار ۳۵۰ درجه و ۵ کیلوبار را تحمل کردهاند. بنابراین با در نظر گرفتن دادههای ریزساختار دانههای کوارتز و کلسیت و همچنین دادههای اشرفیان فر (۱۳۸۴) و نبود ساختار تبلور دوباره گسترده در نمونههای کوارتز، بیشینه دمای دگرریختی در پهنه ترشیری گسل مشا ۳۵۰ درجه سانتی گراد در نظر گرفته می شود.

با در نظر گرفتن بیشینه دمای ۳۵۰ درجه سانتی گراد به عنوان ژئو ترمومتر مستقل در نمودار دما – فشار میانبارهای سیال (شکل ۱۲)، ایزو کورهای نمونههای مطالعه شده به ترتیب در مقادیر ۱۲۴۰ و ۵۰۰ بار برای برش کلها، ۴۸۰ بار برای برش تکیه سپهسالار و ۲۲۰ بار برای برش گرمابدر قطع می شوند. به منظور تعمیم شرایط فشار به ژرفای دگرشکلی در برشهای یادشده باید به شرایط زمین شناسی نمونههای گرفته و جایگاه آنها توجه شود. نکته مهم اینست که تفسیر دادههای فشار برای ژرفا به انتخاب شرایط لیتواستاتیک یا هیدرواستاتیک بستگی دارد که این نیازمند آمده از نمونههای برش کلها نشان می دهد که نمونه ۲ شکیل شده است. این را بهدست می دهد، در ژرفاهای بیشتری نسبت به نمونه ۲ تشکیل شده است. این مسئله با توجه به جایگاه فرادیواره آن در گسل مشا که جابه جایی معکوس را در طی ترشیری نسبت به فرودیواره تحمل کرده است معنی دار است، در حالیکه نمونه ۲ که بیشتر به فرودیواره گسل نزدیکتر است، جابه جایی کمتری داشته است.

نمونه ۵ که از برش تکیه سپهسالار (شکل ۱) گرفته شده است، متعلق به رگمهای کلسیتی در سازند کرج در پهنه گسل مشا است که در مراحل نهایی دگرشکلی تشکیل شده است، شاهد این ادعا بررسی میکروسکوپی سنگهای پهنه است که نشان میدهد رگههای کلسیتی مطالعه شده، رگههای سیلیسی کهن تری را قطع میکنند (شکل ۱۳).

نمونه ۷ که از منطقه گرمابدر در دره کرج تهیه شده است، در واقع متعلق به یکی

اللي المحافظ

از شاخههای فرعی گسل مشا است که فشار حدود ۷۲۰ بار را نشان میدهد. چنانچه شرایط حاکم بر این نمونه لیتواستاتیک فرض شود، ژرفای دگرشکلی در حدود ۲۸۰۰ متر برای این نمونه بهدست می آید.

بیشترین فشار بهدست آمده برای نمونه گرفته شده از منطقه کلها، نمونه ۴، ۱۲۴۰ بار است که با فرض شرایط لیتواستاتیک و چگالی متوسط ۲/۷ گرم بر سانتیمتر مکعب از سنگهای قارهای، ژرفایی در حدود ۵ کیلومتر را بهدست می دهد. دادههای میانبار سیال از رگههای پهنه گسلی مشا یک ژرفای دست کم ۵ کیلومتر را برای بخشهای دگرریخت رخنمونیافته از پهنه ترشیری گسل مشا در کلها نشان می دهد. اما با توجه به سن جوانتر رگههای کلسیتی نسبت به دگر شکلی زمینه سنگ (مانند شکل ۱۳) و به ویژه بیشینه دمای دگرریختی ۳۵۰ درجه براساس دادههای ریز ساختار، بر آورد واقعی ژرفای گسلش باید با استفاده از دادههای ریز ساختار، شرایط آدیاباتیک صورت گیرد.

دادههای اخیر لرزهای نشان می دهند پهنه گسلی مشا تا ژرفای ۲۰ کیلومتری نیز فعالیت لرزهای دارد، اما بیشتر فعالیت بین ژرفای ۱۰ تا ۱۵ کیلومتر متمر کز شده است (2012 .Tatar et al., 2012). چنانچه گرادیان زمین گرمایی در منطقه مشخص باشد، برازش دادههای به دست آمده از شرایط دمای دگرریختی (۳۵۰ درجه سانتی گراد) می تواند بر آورد واقعی تری درباره ژرفای دگرریختی در اختیار بگذارد. (2001) .Axen et al گرادیان زمین گرمایی برای منطقه علم کوه را در میوسن پایانی ۲۵ درجه سانتی گراد بر کیلومتر بر آورد کردهاند. بسیاری از کمانهای ماگمایی و حوضههای درونقارهای گرادیانهای زمین گرمایی بالایی را ثبت کردهاند که بین ۲۵ تا ۶۵ درجه سانتی گراد بر کیلومتر نوسان داشتهاند (2003) .Ronning, 2003). در نبود دادههای گرادیان زمین گرمایی و با توجه به شرایط زمین ساختی ترشیری جنوب البرز Berberian, 1983;

(Hassanzadeh et al., 2002; Allen et al., 2003; Ballato et al., 2011 بعراه بوده است، انتظار می رود گرادیان زمین گرمایی پیش از میوسن پایانی بالاتر از ۲۵ درجه بر کیلومتر باشد. با فرض گرادیان زمین گرمایی بین ۲۵ تا ۳۵ درجه سانتی گراد بر کیلومتر برای جنوب البرز مرکزی طی ائوسن پایانی – میوسن و بیشینه دمای ۳۵۰ درجه دگرریختی پهنه مشا با توجه به دادههای ریزساختار، ژرفای گسلش در پهنه ترشیری مشا بین ۱۰ تا ۱۴ کیلومتر برآورد می شود که با دادههای لرزهای که فعالیت عمده را بین ۱۰ تا ۱۵ کیلومتر نشان می دهند بین ۲/۵ تا ۴ کیلوبار را برای دگرریختی در پهنه ترشیری گسل مشا به دست می دهد.

زمان دقیق آغاز کوتاه شدگی و تشکیل حوضه های همراه آن در رشته کوه های البرز نامعین بوده است (Allen et al., 2003)، اما اخیراً براساس داده های به دست آمده از مطالعات ژئو کرونولوژی، مگنتواستراتیگرافی، چینه شناسی و رسوب شناسی بر روی نهشته های سازند کند و نهشته های الیگو – میوسن سازندهای قرمز زیرین، قم و قرمز در منطقه ایوانکی، (2011) Ballato et al. (2011) کرده اند که براساس آن رخداد ترافشارشی در البرز مرکزی با نرخ کم از ۳۶ میلیون سال پیش آغاز شده است و سپس در ۱۷ میلیون سال پیش این نرخ افزایش یافته است. داده های ترمو کرونولوژی از فلدسپارهای پتاسیم به دست آمده از چهار توده نفوذی در البرز مرکزی، زمان آغاز برخاستگی سریع را بین ۱۲ میلیون سال و ۵±۲ میلیون سال بر آورد می کنند (2006) Guest et al. (2005) که البته با مطالعات اخیر و محوانی دارد (2007) دو معاده این خالب دگرریختی فشارشی در ترشیری مهمخوانی دارد (2007) میایی است که انتظار می دو د رنیجه گسل مشا در این مربوط به میوسن میانی – پایانی است که انتظار می دو د رنیجه گسل مشا در این دوره با نرخ بیشتری نسبت به الیگوسن فعال بوده باشد.

شکل ۱- نقشه زمین شناسی ساده شده پهنه گسل مشا در البرز مرکزی بر اساس حقیپور و همکاران (۱۳۶۵) و وحدتی دانشمند (۱۳۷۰) که موقعیت نمونه های تهیه شده برای مطالعه ریز ساخت و میانبار با شماره در آن نشان داده شده است. موقعیت نقشه در نقشه ضمیمه با کادر سفید مشخص شده است. نام برش ها براساس شماره به ترتیب نمونه های میانبار سیال: ۱: ولیان، ۲: کلها، ۳: آویزر، ۴: تکیه،۵: تکیه سیهسالار، ۶: همه جا، ۷: گرمابدر، ۸: لواسان، ۹: بورزن. نمونه های ریز ساختار: ۱: ولیان،

شکل ۲- تصاویر میکروسکوپی نور پلاریزه از نمونههای آواری سازند کرج از پهنه گسل مشا در دره دربند (نمونه ریز ساختار شماره ۱ در شکل ۱) به موازات صفحه XZ کرنش، عمود بر برگوارگی. به خاموشی موجی (U) و انحلال فشاری (P) در مرز دانههای کوارتز توجه کنید. تنها در یک دانه در شکل الف، تشکیل زیردانه (S) محتمل است.

شکل ۳- الف تا ت) ساختارهای میکروسکوپی از دانههای کوارتز دگرریخت شده در سنگهای آذر- آواری سازند کرج در پهنه گسل مشا در کسیل (نمونه ریزساختار شماره ۴ در شکل ۱)، (U: خاموشی موجی، S: تشکیل زیردانگی)، خاموشی موجی در دانه کوارتز غالب بوده و زیردانه در برخی دانهها شکل گرفتهاند. برای مشاهده محل نمونه به شکل ۱ مراجعه شود.

شکل ۴-الف) بر گوارگی استیلولیتی در سنگهای کربناتی کامبرین باروت (نمونه ریز ساختار شماره ۵ در شکل ۱) که در پهنه گسل مشا در برش فشم بر روی سازند کرج رانده شدهاند؛ ب) ماکل کلسیت تیپ ۲ در پهنه گسل مشا در فشم.

شکل ۵– ماکل کلسیت در دانههای کلسیت در برش فشم، شکستگی در مرز و درون دانه توسعه یافته است.

شکل ۶– ماکل کلسیت تیپ ۳ (Ferrill et al., 2004) در نمونههای تهیه شده از پهنه گسل مشا در برش فشم.

شکل ۷- دو نمونه از ماکل کلسیت تیپ ۲ براساس معیار (2004) Ferrill et al. ویهنه گسل مشا در دره دربند، تکیه سپهسالار.

شکل ۸- الف و ب) دو نمونه از ایجاد ماکل های کلسیت تیپ دو (Ferrill et al., 2004) در رگههای کلسیتی، فرادیواره گسل مشا در برش همهجا. پهنای برخی از ماکل ها به بیش از ۱۵ میکرون میرسد.

شکل ۹- نمایی از رگههای منتخب برای تهیه نمونههای مطالعاتی میانبارهای سیال از پهنه گسل مشا در مناطق مختلف الف) کلها (فرادیواره مجاور پهنه گسلی مشا)؛ ب) کلها، رگه کلسیتی درون آگلومرا (درون پهنه گسلی مشا)؛ پ) بورزن رگه کلسیتی در سنگآهک تیز کوه؛ ت) همه جا، رگه کلسیتی درون سازند سلطانیه فرادیواره گسل مشا. برای مشاهده موقعیت مناطق به شکل ۱ مراجعه شود.

شکل ۱۰- وضعیت هندسی میانبارهای سیال در نمونههای مطالعه شده؛ الف) میانبار اولیه با شکل نامنظم از نوع آبگین + گاز (LV) در مرکز عکس به همراه میانبار دوفازی گاز + آبگین (LV) در گوشه سمت راست بالا؛ ب) میانبارهای اولیه آبگین + گاز کروی و مستطیلی شکل؛ پ) میانبارهای ثانویه به صورت خطی؛ ت) میانبار آبگین + گاز دگرشکل شده به صورت دمبریدگی در بخش بالایی؛ ث) میانبار اولیه آبگین + گاز به صورت تقریباً مربع شکل با مقدار گاز اندک.

شکل ۲۱- ایزوکورهای بهدست آمده برای نمونههای میانبارهای سیال (Ga= نمونه ۷ گرمابدر)، (Ta= نمونه ۵، تکیه سپهسالار)، (Ka=نمونه ۲، کلها)، (Kh=نمونه ۴ کلها، فرادیواره مشا)، درصد وزنی NaCl و چگالی بر روی ایزوکورها نمایش داده شده است.

شکل ۱۱- نمودار دمای همگن شدن در میانبارهای اولیه در برابر درصد وزنی NaCl.

تعیین شرایط دگرشکلی پهنه گسل مشا با استفاده از دادههای ریزساختاری و میانبارهای سیال

شکل ۱۳– عکس میکروسکوپی از نمونه شماره ۵ که قطعشدگی رگه سیلیسی توسط رگه کلسیتی (پیکان) را نشان میدهد.

شماره نمونه رگه	اندازه (μm)	منشأ	نوع	دمای اولین ذوب شد گی (C)	دمای ذوب (C)	دمای همکن شدن (C)	شوری، درصد وزنی NaCl (Oakes et al., 1990)	(gr/cm ³)چگالی (Zhang and Frantz, 1987)	~~حجم~~ مولار (cc/mol)	فشار همگن شدن (Mpa)
v	۵	اوليه	LV	-۳۷	-7.	147	22/20	•/9770	19/0777	•/۴٨٢٣•٢
v	v	اوليه	LV	-٣٧	-10	140	١٨/۶۴	•/٩٢۵٠٢	19/4709	•/40.0.4
v	۶	اوليه	LV	-٣٧	-1٣	150	18/98	•/9٣١٣•9	19/846	•/401.94
v	v	اوليه	LV	-٣٧	-7.	170	22/20	•/94•144	19/1978	•/401104
v	~	اوليه	LV	-٣٧	-10	١٠٥	١٨/۶۴	•/908491	18/8960	·/۵· ١٨٨٢
v	9	اوليه	LV	-٣٧	-4.	10.	22/20	•/٩٢•٩١٢	19/0914	•/49109
v	6	اوليه	LV	-٣٧	-14	10.	۱۷/۸۱	•/٩٢•٩١٢	19/0914	•/۴٩۴۵۶
v	~	اوليه	LV	-٣٧	-14	149	۱۷/۸۱	•/981860	19/0447	•/۴٨۶٧٧۴
v	۲.	اوليه	LV	-٣٧	-14/9	14.	۱۸/۳۱	•/٩٢٨٩٩	19/8926	•/40V•VV
v	۲.	اوليه	LV	-٣٧	-4.	۲۳۰	22/20	•/٨٣١۶٢٩	21/8828	2/41229
۴	۵	اوليه	LV	-٣٧	-۵/۱	۱۰۰	٨/٠١	•/909094	١٨/٨٣٣٣	•/01941
۴	9	اوليه	LV	-٣٧	-٣	١٢٧	۴/۹۴	•/٩٣٨٧١	19/1914	•/40•144
۴	۵	اوليه	LV	-٣٧	-٠/٣	۱۰۰	۰/۵۳	•/909094	١٨/٨٣٣٣	•/01941
۴	9	اوليه	LV	-٣٧	-٣	١١٢	۴/۹۴	•/٩۴٨٩٨۴	18/983	•/47991
۴	v	اوليه	LV	-٣٧	-۲	18.	٣/٣٧	•/939040	19/1809	•/44204
۴	٨	اوليه	LV	-٣٧	-٣/۵	۱۸۰	۵/۷	•/ / ٩٣•۵٧	1./1779	۰/۸۱۰۰۹۲
۵	9	اوليه	LV	-٣٧	-18/٣	170	11/19	•/94.14	19/197	•/401114
۵	۵	اوليه	LV	-٣٧	-1A	794	7./94	۰/۷۷۸۳	22/160	4/01211
۵	۵	اوليه	LV	-٣٧	-1A	۲۷۰	7./94	۰/V۶۵	22/026	۵/۰۸۹۷۱
۲	v	اوليه	LV	nv	-17/0	١٨٩	19/47	• /٨٨٣۵	۲۰/۳۹۰۸	•/٩٨۵۵۶
۲	۵	اوليه	LV	nv	-1٣	769	18/98	• / ٧٨٥٣٨	22/9222	4/2002
۲	۵	اوليه	LV	nv	-17/0	7.4	19/47	•/٨۶۶١٨	۲۰/۷۹۸	1/32922
۲	9	اوليه	LV	nv	nv	221		• /٨٤٤٢٨٣	۲۱/۳۳۸	۲/۰۰۰۳۲
۲	۵	اوليه	LV	nv	nv	۱۷۵		•//44111	1./.091	•/\\.
۲	6	اوليه	LV	nv	nv	١٨٩		·////٣۵	۲۰/۳۹۰۸	•/٩٨۵۵۶٩

کتابنگاری

- اشرفیانفر، ن.، ۱۳۸۴- پترولوژی دگرگونی درجه خفیف قسمتی از سازند کرج واقع در شمال برگه ۱۰۰۰۰۰ ۱۰ تهران (مقطع توچال ولنجک)، مجموعه مقالات بیست و یکمین گردهمایی علوم زمین، سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور.
- بربریان، م.، قرشی، م.، ارژنگ روش، ب. و مهاجر اشجعی، ۱.، ۱۳۶۴- پژوهش و بررسی ژرف نوزمین ساخت لرزهزمین ساخت و خطر زمین لرزه- گسلش در گستره تهران و پیرامون، سازمان زمین شناسی کشود، کرارش ۵۶، ۳۱۶ بر گ.
  - حقىپور، ع.، تراز، ه. و وحدتىدانشمند، ف.، ١٣۶٥- نقشه زمين شناسى چهار گوش تهران (١:٢٥٠٠٠)، سازمان زمين شناسى كشور.
- سلیمانی، ش.، فقهی، خ.، شبانیان، ا.، عباسی، م. ر. و یتس، ف.، ۱۳۸۲- بررسیهای دیرینهلرزهشناسی مقدماتی بر روی گسل مشا در درهٔ مشا، پژوهشگاه بینالمللی زلزلهشناسی و مهندسی زلزله، ۹۶ برگ.

وحدتىدانشمند، ف.، ١٣٧٠- نقشه زمين شناسى چهارگوش آمل (١:٢٥٠٠٠). سازمان زمين شناسى كشور.

References

- Allen, M. B., Ghassemi, M. R., Shahrabi, M. & Qorashi, M., 2003- Accommodation of Late Cenozoic oblique shortening in the Alborz Range, Northern Iran. Journal of Structural Geology 25(5): 659–672.
- Axen, G. J., Lam, P. S., Grove, M., Stockli, D. F. & Hassanzadeh, J., 2001- Exhumation of the West-Central Alborz Mountains, Iran, Caspian subsidence and collision-related tectonics. Geology 29(6): 559–562.
- Bakker, R. J., 2003- Package FLUIDS 1. Computer programs for analysis of fluid inclusion data and for modelling bulk fluid properties. Chemical Geology 194: 3-23.
- Ballato, P., Uba, C. E., Landgraf, A., Strecker, M. R., Sudo, M., Stockli, D. F., Friedrich, A. & Tabatabaei, S. H., 2011- Arabia-Eurasia continental collision: Insights from late Tertiary foreland-basin evolution in the Alborz mountains, northern Iran. Geological Society of America Bulletin 123(1-2): 106-131.
- Berberian, M. & Yeats, R. S., 1999- Patterns of historical earthquake rupture in the Iranian plateau. Bulletin of the Seismological Society of America 89: 120–139.
- Berberian, M., 1983- The southern Caspian: a compressional depression floored by a trapped, modified oceanic crust, Canadian Journal of Earth Sciences, 20, 163–183.
- Burkhard, M., 1993- Calcite twins, their geometry, appearance and significance as stress-strain markers and indicators of tectonic regime: a review. Journal Structural Geology 15: 351–368.
- Dellenbach, J., 1964- Contribution a` l'etude geologique de la region situee a` l'est de Tehran (Iran). Faculty of Science, University of Strasbourg (France), 117 p.
- Ehteshami-Moinabadi, M. & Yassaghi, A., 2007- Geometry and kinematics of the Mosha Fault, south central Alborz Range, Iran: An example of basement involved thrusting. Journal of Asian Earth Sciences 29: 928-938.
- Ehteshami-Moinabadi, M., Yassaghi, A. & Amini, A., 2012- Mesozoic basin inversion in Central Alborz, evidence from the evolution of Taleqan-Gajereh-Lar paleograben. Journal of Geopersia 2(2): 43-63.
- Ferrill, D. A., 1991- Calcite twin widths and intensities as metamorphic indicators in natural low-temperature deformation of limestone, Journal of Structural Geology 13: 667–676.
- Ferrill, D. A., 1998- Calcite twin width and intensities as metamorphic indicators in natural low-temperature deformation of limestone. Journal of Structural Geology 13: 667–675.
- Ferrill, D. A., Morris, P. A., Evans, M. A., Burkhard, M., Groshong, J. R. H. & Onasch, C. M., 2004- Calcite twin morphology: a lowtemperature deformation geothermometer. Journal of Structural Geology 26: 1521-1529.
- Groshong, R. H., 1988- Low temperature deformation mechanisms and their interpretation. Geological Society of America Bulletin 100: 1329-1360.
- Guest, B., Horton, B., Axen, G. J., Hassanzadeh, J. & McIntosh, W., 2007- Middle to late Cenozoic basin evolution in the western Alborz Mountains: Implications for the onset of collisional deformation in northern Iran. Tectonics 26: TC6011. doi:10.1029/2006TC002091.
- Guest, B., Stockli, D. F., Grove, M., Axen, G. J., Lam, P. S. & Hassanzadeh, J., 2006- Thermal histories from the central Alborz Mountains, northern Iran: Implications for the spatial and temporal distribution of deformation in northern Iran. Geological Society of America Bulletin 118: 1507 1521.
- Hassanzadeh, J., Ghazi, A. M., Axen, G. & Guest, B., 2002- Oligo-Miocene mafic alkaline magmatism in north and northwest of Iran: Evidence for the separation of the Alborz from the Urumieh-Dokhtar magmatic arc: Geological Society of America Abstracts with Programs 34(6): 331.
- Hollister, L. S., Burruss, R. C., Henry, D. L. & Hendel, E. M., 1979- Physical conditions during uplift of metamorphic terranes as recorded by fluid inclusions. Bulletin Societe France, Mineralogie Crystallographie 102: 555-561.

- Jamison, W. R. & Spang, J. H., 1976- Use of calcite twin lamellae to infer differential stress, Geological Society of America Bulletin 87: 868-872.
- Oakes, C. S., Bondar, R. J. & Simonson, J. M., 1990- The system NaCl-CaCl2-H2O: the ice liquidus at 1 atm total pressure. Geochimica, Cosmichimica Acta 54: 603-610.
- O'Hara, K. D. & Haak, A., 1992- A fluid inclusion study of fluid pressure and salinity variations in the footwall of the Rector Branch thrust, North Carolina, U.S.A. Journal of Structural Geology 14: 579-589.
- Passchier, C. W. & Trouw, R. A. J., 2005- Microtectonics. Springer. 366 pp.
- Potter, H. R. W. & Brown, D. L., 1977- The volumetric properties of aqueous sodium chloride solutions from 0 °C to 500 °C at pressures up to 2000 bars based on a regression of available data in the literature. USGS Bulletin: 1421-C.
- Pryer, L. L., 1993- Microstructures in feldspars from a major crustal thrust zone: The Grenville Front, Ontario, Canada. Journal of Structural Geology 15(1): 21-36.
- Roedder, E. & Bondar, R. J., 1980- Geologic pressure determination from fluid inclusion studies. Annual Review of Earth and Planetary Sciences 8: 263-301.
- Rothstein, D. A. & Manning, C. E., 2003- Geothermal gradients in continental magmatic arcs: constraints from the eastern Peninsula Range Batholith, Baja California, Mexico, in Johnson, S. E., Paterson, S. R., Fletcher, J. M., Girty, G. H., Kimbrough, D. L., & Martin-Barajas, A., (Eds.) Tectonic Evolution of North-Western Mexico and the southwestern USA: Boulder. Geological Society of America Special Paper 374: 337-354.
- Shepherd, T. J., Rankin, A. H. & Alderton, D. H. M., 1985- A practical guide to fluid inclusion studies. Blackie, Glasgow. 239 pp.
- Shigematsu, N. & Yamagishi, H., 2002- Quartz microstructures and deformation conditions in the Hatagawa shear zone, north-eastern Japan. Island Arc 11: 45-60.
- Stipp, M., Stunitz, H., Heilbronner, R. & Schmid, S. M., 2002- The eastern Tonale fault zone: a natural laboratory for crystal plastic deformation of quartz over a temperature range from 250 to 700 c. Journal of Structural Geology 24: 1861-1884.
- Tatar, M., Hatzfeld, D., Abbassi, A. & Yamini Fard, F., 2012- Microseismicity and seismotectonics around the Mosha fault (Central Alborz, Iran). Tectonophysics 544-545: 50-59.
- Toy, V. G., Craw, D., Cooper, A. F. & Norris, R. J., 2010- Thermal regime in the central Alpine Fault zone, New Zealand: Constraints from microstructures, biotite chemistry and fluid inclusion data. Tectonophysics 485(1–4): 178-192.
- Vernon, R. H., 1999- Quartz and feldspar microstructures in metamorphic rocks. Canadian Mineralogist 37: 513-524.
- Yassaghi, A. & Madanipour, S., 2008- Influence of a transverse basement fault on along-strike variations in the geometry of an inverted normal fault: Case study of the Mosha Fault, Central Alborz Range, Iran. Journal of Structural Geology 30(12): 1507-1519.
- Yassaghi, A., James, P. R., Flöttmann, T. & Winsor, C. N., 2004- P–T conditions and kinematics of shear zones from the southern Adelaide Fold-Thrust Belt, South Australia: insights into the dynamics of a deeply eroded orogenic wedge. Australian Journal of Earth Sciences 51: 301-317.
- Yonkee, W. A., Parry, W. T., Bruhn, R. L. & Cashman, P. C., 1989- Thermal models of thrust faulting: Constraints from fluid inclusion observations, Willard thrust sheet, Idaho-Utah-Wyoming thrust belt. Geological Society of America Bulletin 101: 303-314.
- Zhang, Y. G. & Frantz, J. D., 1987- Determination of the homogenization temperatures and densities of supercritical fluids in the system NaCl– KCl–CaCl2–H2O using synthetic fluid inclusions. Chemical Geology 64: 335–350.

Determining the Deformation Condition of the Mosha Fault Using Microstructure and Fluid Inclusion Data

M. Ehteshami-Moinabadi¹ & A. Yassaghi^{2*}

¹ Ph.D. Student, Department of Geology, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
² Associate Professor, Department of Geology, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
Received: 2012 August 15
Accepted: 2012 December 31

Abstract

The assessment of deformation condition of the Mosha Fault during Middle-Late Miocene carried out using microstructure and thermometry of fluid inclusions within calcite veins in the fault zone. Based on intra-crystalline deformation of quartz grains, calcite twin, and thermometry of primary fluid inclusions in the calcite veins inside the Mosha fault zone, the maximum estimated deformation temperature of the Mosha fault is 3500 c during Tertiary. Calculated pressure of the fault zone using fluid inclusion data is an underestimation of real pressure because the calcite veins formed in the last stages of deformation. Considering the tectonic setting of South Central Alborz and assuming a geothermal gradient ranging between 25-350c/Km for the region from Eocene to the late Miocene, the maximum temperature of 3500 c represents the depth between 10 to 14 Km in adiabatic condition. This depth range means a fault zone pressure between 2.5 to 4 kbar for the Mosha Fault zone during Tertiary, which is in correlation to recent seismic data that confirmed maximum fault activity in the depth between 10 to 15 Km.

Keywords: Mosha Fault, Deformation, Fluid Inclusion, P-T, Tertiary of South Central Alborz. For Persian Version see pages 87 to 96 *Corresponding author: A. Yassaghi; E-mail: Yassaghi@modares.ac.ir

